

Книгата на Даниил – сто седемдесет и пета

Прославеният Христос: Пророчески паралели в Даниил и Откровение

Jeff Pippenger

2024-04-05

Видението за Христос в десета глава на Данаил е същото видение, което Йоан видя в Откровението. То беше видението „marah“, което е женската форма на видението „mareh“ за явяването на Христос. „Mareh“ е видението за двете хиляди и триста години, а основното му значение е „явяване“. „Явяването“ на Христос както при Данаил, така и при Йоан, и в двата случая беше видение на прославения Христос.

А на двадесет и четвъртия ден от първия месец, когато бях при брега на голямата река, която е Хидекел, подигнах очите си и погледнах, и ето, един мъж, облечен в ленени дрехи, чиито чресла бяха опасани с чисто злато от Уфаз; тялото му беше като хрисолит, лицето му — като блясък на светкавица, очите му — като огнени светилници, ръцете му и нозете му — по цвят като лъскав мед, а гласът на думите му — като глас на множество. Даниил 10:4–6.

Думата „mareh“, която означава „вид“, е преведена в този пасаж като „видът на светкавица“. Думата е употребена четири пъти в десета глава, като два пъти е преведена като „видение“, а два пъти като „вид“. Тя е употребена още три пъти в своята женска форма. Думата „marah“ е женският израз на видението за „вид“. Тя е определена като „огледало“ и е „каузативно“ наречие, което причинява нещо да се случи, когато бъде видяно.

Каузативно наречие се образува от прилагателно, което причинява настъпването на нещо или поражда определен ефект. В езика и граматиката то често се отнася до глаголи или конструкции, които изразяват идеята за причиняване някой или нещо да извърши действие или да преживее дадено състояние.

Например, в изречението „Тя го накара да се засмее“ глаголът „накара“ е каузативен, защото показва, че подлогът (тя) е причинил на допълнението (него) да извърши действието (смеха).

„Поръчах колата ми да бъде ремонтирана.“ (В това изречение подлогът „аз“ е причинил някой друг да извърши действието по ремонта на колата.)

„Тя накара своите ученици да се подготвят за изпита.“ (Тук подлогът „Тя“ е причината нейните ученици да извършат действието на подготовка за изпита.)

„Подстригаха го.“ (В този случай подлогът „Той“ е причина някой друг да извърши действието по подстригването на косата му.)

„Компанията възложи сградата да бъде ремонтирана.“ (В това изречение компанията е причинила някой друг да извърши действието по ремонта на сградата.)

„Ще накараме децата да помогнат с домакинската работа.“ (Тук подлогът „ние“ възнамерява да накара децата да участват в действието на помагане с домакинската работа.) Във всеки от тези примери каузативните глаголи (had, made, got, get) показват, че подлогът причинява някой друг да извърши действието, изразено от основния глагол (repaired, study, cut, renovated, help).

Видението „mareh“ на явяването, когато е изразено в женски род като „marah“ и е определено като „огледало“, показва, че видението на прославения Христос се възпроизвежда в онези, които го съзерцават. Когато Даниил видя „явяването“ на Христос като мълния, един клас хора побягна в страх, но у Даниил то произведе чудотворна промяна вътре в него.

И аз, Даниил, сам видях видението; а мъжете, които бяха с мене, не видяха видението; но голям трепет ги обзе, така че побягнаха да се скрият. И тъй, аз останах сам и видях това велико видение, и не остана сила в мене; защото хубостта ми се превърна в мене в тление, и не запазих никаква сила. Даниил 10:7, 8.

Истината е представена чрез еврейската дума „истина“, която е съставена от първата, тринадесетата и последната буква на еврейската азбука. Първата буква и последната буква за Христос винаги са едно и също, тъй като Алфа и Омега винаги представя края с началото. Средната, или тринадесетата, буква представлява бунт. Даниил заявява: „Само аз, Даниил, видях видението“, но мъжете, които бяха с Даниил, които живеяха в бунт, „не видяха видението“. Следователно Даниил „сам“ „видя великото видение“. В началото и в края само Даниил видя видението, а второто споменаване накара онези, които побягнаха, да проявят своя бунт. Даниил представлява Божия народ в последните дни, който се преобразява по образа на Христос чрез процеса на съзерцаване на Неговия образ. Ние трябва да гледаме видението на „огледалото“.

„Ние трябва да имаме познание за Бога чрез жив опит. Ако продължим да познаваме Господа, ще узнаем, че явяването Му е приготвено като зората. Христос ни призовава да се изпълним с цялата пълнота на Бога. Тогава можем истински да представим съвършенството на християнската религия. „А който пие от водата, която Аз ще му дам“, заявява Спасителят, „няма да ожаднее довека; а водата, която Аз ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот.“ Христос желае ние да бъдем съработници с Него. Когато се изпразним от себе си, Той ще ни даде Своята благодат, за да я предаваме на другите. Двете маслиненни клонки, които чрез двете златни тръби изливат от себе си златното масло, непременно ще снабдяват очистените съдове със светлина, утеха, надежда и любов за онези, които са в нужда. Ние трябва да отдаваме на Бога нещо повече от непостоянно служене. Но това можем да вършим само ако се учим от Исус, като ценим Неговата кротост и смирение на сърцето. Нека се скрием в Бога. Нека имаме упование в Него. Нека пребъдваме в Христос. Тогава всички ние, „с открито лице, като в огледало гледайки славата на Господа, се преобразяваме в същия образ от

слава в слава“ — от характер в характер. Бог не очаква невъзможности от теб или от мен. Като Го съзерцаваме, можем да се преобразяваме в Неговия образ.“ Signs of the Times, 25 април 1900 г.

В десета и девета глава на Даниил Гавриил дава на Даниил тълкуването на външните и вътрешните видения на пророчеството, а първото изявление на Даниил в първия стих на десета глава е, че той е имал разбиране и за двете видения, представени като „нещото“ и „видението“. Той получи това разбиране в края на двадесет и един дни, през които бе в скръб. Тези двадесет и един дни завършиха с идването на архангел Михаил. Числото двеста и двадесет и числото двадесет и две, което е една десета, или десятък, от двеста и двадесет, е символ на съчетанието на Божествеността с човечеството, и именно на двадесет и втория ден Даниил бе променен в образа на Христос.

Не ядох приятен хляб, нито месо, нито вино влезе в устата ми, нито изобщо се помазах, докле се изпълниха три цели седмици. И на двадесет и четвъртия ден от първия месец, когато бях при брега на голямата река, която е Хидекел, тогава подигнах очите си и погледнах; и ето, един мъж, облечен в ленени дрехи, чиито чресла бяха препасани с чисто злато от Уфаз. Даниил 10:3–5.

Даниил представя Божия народ на последните дни, който чрез Божието пророческо Слово е разпознал, че е бил разпръснат, и който скърби за своето разпръснато състояние и търси светлина. Тяхното разпръснато състояние е представено като долина от сухи мъртви кости в тридесет и седма глава на Езекиил. Костите са мъртви и са разпръснати, но са определени като Израилевия дом. Израилевият дом на последните дни е сто четиридесет и четирите хиляди. Те са разпръснати, точно както Даниил разпозна от книгите на Еремия и Моисей. В Езекиил мъртвите показват, че те осъзнават своето състояние.

Тогава Той ми каза: Сине човешки, тези кости са целият дом Израилев; ето, те казват: Костите ни изсъхнаха и надеждата ни се изгуби; отсечени сме откъм нашите части. Езекиил 37:11.

Израилевият дом, който е костите, провъзгласява, че са „отсечени от нашите части“. Те са осъзнали своето разпръснато състояние. Израилевият дом от последните дни изпълнява притчата за десетте девици до най-малката буква, и в милеритската история изпълнението на осъзнаването, че са били отсечени от своите части, се разпознава тогава, когато мъдрите девици разбраха, че се намират във времето на забавянето, а също и че времето на забавянето е определен период от притчата. Онези в Езекиил, които разпознават своето разпръснато състояние, са тези, които след първото разочарование осъзнаха, че се намират във времето на забавянето.

И костите на Езекиил, и мъдрите от притчата за десетте девици са представени чрез скръбта на Даниил през двадесет и едините дни. След двадесет и първия ден, на двадесет и втория ден, Михаил слезе и на Даниил бе дадено видение за прославения Христос, което преобрази Даниил в образа на Христос. Мъдрите девици и мъртвите кости също трябва да преминат през преобразяването, извършвано чрез огледалното видение.

Даниил, мъртвите кости на Езекиил и мъдрите девици от милеритската история — всички те се съгласуват с двамата свидетели, които са убити в единадесета глава на Откровение. Моисей и Илия бяха убити, но трябваше да бъдат възкресени в края на три и половина символични дни. Моисей беше възкресен от Михаил, както е посочено в Посланието на Юда.

Но архангел Михаил, когато спореше с дявола и препираше се за тялото на Моисей, не дръзна да произнесе против него хулителна присъда, а каза: Господ да те смърти. Юда 1:9.

В десета глава на Данаил Данаил получава видението на огледалото, когато Михаил слиза след двадесет и едините дни на жалеене. Именно гласът на Михаил възкресява мъртвите.

Защото сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, с глас на архангел и с Божия тръба; и мъртвите в Христос ще възкръснат първо. 1 Солунци 4:16.

Десета глава на Даниил обозначава прехода на лаодикийското движение на третия ангел към филаделфийското движение на третия ангел. Тя е в съответствие с двамата свидетели от единадесета глава на Откровение, мъртвите кости от тридесет и седма глава на Езекиил, мъдрите девици в притчата за десетте девици и милеритите, които изпълниха притчата. Гавриил даде тълкуванието на великото видение на огледалото, като завърши делото на тълкувание, което бе започнал в девета глава. Тълкуването бе извършено чрез това, че Гавриил посочи пророческата история, намираща се в единадесета глава, която всъщност продължава в първите три стиха на дванадесета глава. След това, в четвърти стих на дванадесета глава, на Даниил е казано да запечата книгата си.

В Даниил, глава десета, „ред след ред“, Даниил представлява Божия народ от последните дни, който е представен също и в Даниил, глава втора, като усърдно търсец (под заплахата от смърт) да разбере външната пророческа вест, представена чрез тайнствения образ на зверове на Навуходоносор. Той също така се стреми да разбере видението за вътрешната пророческа вест, представена чрез две хиляди и тристотинте дни. След двадесет и едините символични дни на скръб в глава десета той накрая е представен като разбиращ и двете откровения. Неговото разбиране се осъществява, когато архангелът слиза и той е докоснат три пъти.

Неговото преживяване с Михаил, видението за Михаил, което вижда само той, го подготвя да приеме пълното тълкуване както на вътрешните, така и на външните пророчески видения. Това преживяване е изложено ред по ред по много подробен начин, когато се съпостави с Езекиил, глава тридесет и седма, Откровение, глава единадесета, и Исаия, глава шеста. Стихът в глава единадесета, в който Гавриил събира двете видения в едно, е стих десети, защото там северният цар настъпва до крепостта, но не и по-нататък. Крепостта е народът, или столицата, или египетският цар в стиха, както е определено от Исаия в глава седма.

Защото главата на Сирия е Дамаск, и главата на Дамаск е Рецин; и след шестдесет и пет години Ефрем ще бъде съкрушен, така че да не бъде вече народ. И главата на Ефрем е Самария, и главата на Самария е синът на Ремалия. Ако не повярвате, наистина няма да се утвърдите. Исаия 7:8, 9.

В десети стих от единадесета глава на Даниил северният цар достига до границата на Египет, а стихът определя това като „крепостта“ на Египет (южния цар). Може да се покаже, че десети стих представя 1989 година, когато Съветският съюз бе пометен от папството и неговата прокси армия — Съединените щати. Това беше първата от три прокси войни, която в третата прокси война (Паниум) в крайна сметка се превръща в Трета световна война. Втората прокси война е представена от стихове единадесет и дванадесет и сега се развива в Украйна, където Русия представлява южния цар, точно както Съветският съюз представляваше южния цар при поражението си през 1989 година.

В миналото съм използвал израза „студена война“, за да направя разграничение между тези три прокси войни и световните войни. В Украйна действително се води истинска война, така че това всъщност не е студена война, а прокси война между папството и неговите съюзници, от една страна, и Русия — от друга. Но предстои трета световна война, в която практически всяка нация ще бъде считана за цел.

„О, ако Божият народ имаше чувство за надвисналото унищожение на хиляди градове, сега почти предадени на идолопоклонство!...“

„Престъплението почти е достигнало своя предел. Светът е изпълнен със смут и скоро голям ужас ще дойде върху човешките същества. Краят е съвсем близо. Ние, които познаваме истината, трябва да се приготвяме за онова, което скоро ще връхлети света като поразяваща изненада.“ Review and Herald, September 10, 1903.

В единадесети и дванадесети стих Русия, южният цар, ще победи прокси армията на папството, представена от нацисткия режим, който ръководи украинските военни усилия и е подкрепян от предишната прокси армия на папството — Съединените щати. През Втората световна война прокси армията на папството, северният цар, срещу комунистическа Русия беше нацистският режим в Германия, и тази прокси армия загуби, както отново ще загуби в Украйна в близко бъдеще.

Третата прокси война е представена в стихове тринадесет до петнадесет и е била изпълнена в древната история чрез битката при Паниум. Третата прокси война ще бъде водена от Съединените щати, прокси армията на папството, и царят на север ще надделее в тази битка срещу атеизма, както стана и в първата прокси война (студената война). В първата и в третата прокси война царят на север — папството — побеждава царя на юг (Съветския съюз), а след това побеждава и Обединените нации. Неговата прокси армия в тези две битки е била и отново ще бъде Съединените щати.

Тръмп ще бъде преизбран като осмия президент, тоест един от седемте президенти, които са управлявали в Съединените щати, откакто през 1989 г. се изпълни първата прокси война (студената война), което беше времето на края за реформаторското движение на третия

ангел. Тръмп представлява републиканския рог на земния звяр и през 2020 г. получи смъртоносна рана от ръката на звяра на „woke“ атеизма, в изпълнение на това, че двамата свидетели от единадесета глава на Откровение бяха убити на улицата.

Future for America представлява истинския протестантски рог през същата тази история, а през 2020 г. Future for America получи смъртоносна рана от ръката на звяра на „woke“ атеизма. През 2023 г., двадесет и две години след 2001 г., Михаил слезе, за да започне процеса, представен от Езекиил, Йоан, Даниил и Исаия, на възкресяването на могъща войска, която ще бъде издигната като знаме при скоро идващия неделен закон.

През 1856 г. филаделфийското милеритско движение премина в лаодикийското милеритско движение и тогава и там отхвърли увеличеното познание за седемте времена, а след това напълно завърши своя бунт през 1863 г. Милеритите преминаха от състоянието, представено от шестата църква, Филадельфия, към опитността на седмата църква, и този повратен момент съответства на историята от 2023 г., когато лаодикийското движение на Future for America преминава от опитността на седмата църква обратно към опитността на шестата църква, Филадельфия. В това пророческо приложение истинският протестантски рог, както и републиканският рог, става осмият, който беше от седемте.

Ключът за разпознаването, че украинската война е втората прокси война, е „крепостта“ от стих десети и стих седми. В стих седми, който представяше как папството получава смъртоносната си рана през 1798 г., южният цар навлезе в „крепостта“ на северния цар, и това се изпълни, когато генералът на Наполеон влезе във Ватикана и отведе папата в плен. Южният цар беше навлязъл в крепостта. В стих десети северният цар, представляващ папството и неговата прокси армия — Съединените щати, — помете структурата на Съветския съюз, но остави „крепостта“ да стои. „Крепостта“ беше главата, столицата — това беше Русия.

Но „главата“, или крепостта, може да бъде установена само въз основа на двама или трима свидетели чрез използването на Исаия, глава седма, стихове седем и осем. Исаия 7:8 и 9 беше основната отправна точка за поредицата статии на Хайрам Едсън относно „седемте времена“, публикувани през 1856 г. Двата стиха, които установяват, че Русия е крепостта, която надделява в настоящата украинска война, са също и двата стиха, които установяват началната точка и за двете „седем времена“ — срещу северното и южното царство на Израил. Десети стих на единадесета глава определя външното видение, което, както учи сестра Уайт, се основава върху въздигането и падането на царства.

„От възхода и падението на народите, както е ясно разкрито в книгите на Даниил и Откровението, трябва да се научим колко безстойностна е само външната и светска слава. Вавилон, с цялото си могъщество и великолепие, каквито оттогава светът ни никога не е виждал, — могъщество и великолепие, които на хората от онова време са изглеждали тъй устойчиви и трайни, — колко напълно е отминал! Като „цвят на тревата“ той е загинал. Яков 1:10. Така загина и Мидо-Персийското царство, и царствата на Гърция и Рим. И така загива всичко, което няма Бога за своя основа. Само онова, което е свързано с Неговата цел и изразява Неговия характер, може да устои. Неговите

принципи са единствените непоколебими неща, които нашият свят познава.“ Пророци и царе, 548.

Трите войни чрез посредници са „ясно изложени в книгите на Даниил и Откровението“, а ключът към тази истина е „крепостта“ от десети стих на единадесета глава на Даниил. Но десети стих разглежда и вътрешното видение, защото началната точка и за двете „седем времена“ е също така посочена в седма глава на Исаия, осми и девети стих. Външното и вътрешното не могат да бъдат отделени, а двата периода от две хиляди петстотин и двадесет години са също и двете тояги на Езекиил, които, когато бъдат съединени, представляват запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, което е съчетаването на Божествеността с човечеството.

Опитността на Даниил с причинителното видение „мара“ представлява онази пророческа линия, в която Михаил слиза и възкресява Своя народ в последните дни. Това възкресение представя стъпките, които Христос извършва, за да съчетае Своята Божественост с човешката природа на Своя народ в последните дни. То се осъществява чрез съединяването на Божествения ум с човешкия ум, така че да имат един ум, и се извършва в тронната зала, в Пресветото място, което е „крепостта“, която сестра Уайт определя като „цитаделата“ (крепостта) на душата.

В тронната зала Божият народ от последните дни приема ума Христов и след това бива поставен да седне с Христос в небесни места. Небесното място, където Христос е седнал, е крепостта, или главата на храма. Телесният храм има по-нисша природа, която е плътта, или тялото. Той има и по-висша природа, която е умът. В десети стих на единадесета глава от Даниил ключът, който отбелязва крепостта на външното видение, отбелязва и крепостта на вътрешното видение и по този начин посочва историята, в която роговете на републиканизма и на протестантизма преминават в образа на звяра (републиканизъм) или в образа на Бога (истински протестантизъм). Тогава и двата рога стават осмият, който е от седемте.

Следователно истинският рог на протестантството е филаделфийският рог, който е могъщата войска на Езекиил и знамето на Исаия, което се издига във войната срещу образа на звяра, първо в Съединените щати, а след това и в света. Даниил 11, стих 10, посочва точката в свещената история, в която започва съединяването на тоягите. Украинската война започна през 2014 година, но едва през 2022 година Русия започна да нахлува в Украйна. През 2023 година, двадесет и две години след 2001, Михаил започна Своето дело по възкресяването на онези, които бяха претърпели първото си разочарование в изпълнение на притчата за десетте девици през 2020 година. Той първо издигна един „глас“, който сега вика в пустинята. През юли 2023 година този глас започна да вика и това беше същият глас, който беше издигнат в началото на реформаторското движение на третия ангел през 1989 година, защото Исус винаги онагледява края с началото.

„Гласът“, който вика в пустинята, започна да звучи, като представи първата глава на Откровение, където съчетанието на Божествеността с човечеството е представено като

Откровението на Исус Христос — откровение, което се разгръща непосредствено преди приключването на благодатното време. Даниил преживя това откровение в десета глава, чрез „причинителното“ видение. Съчетанието на Божествеността с човечеството в първите стихове на Откровение представлява най-важната истина, въз основа на правилото за първото споменаване. Съчетанието на Божествеността с човечеството, което е запечатването на сто четиридесет и четири хиляди, се осъществява чрез Божието Слово. Това Слово се дава от Отец на Сина, Който го дава на Своя ангел, а той след това предава вестта на човешки представител. Първите две стъпки са представени от Божествеността. Тези две стъпки притежават особеното разграничение, че втората стъпка на Божествеността представя Божествеността, която е сътворила всичко. Следващите две стъпки са представени от Божиите създания. Първата стъпка е непаднал ангел, а второто проявление на Божието творение беше онова, на което бе дадена силата да възсъздава според рода си. Тази четвърта стъпка, представляваща човечеството, след това трябваше да вземе вестта и да я изпрати до църквите, за да могат църквите „да четат и да слушат“ онези неща, които бяха написани в нея.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

Откровението на Иисуса Христа, което Бог Му даде, за да покаже на Своите слуги онова, което трябва скоро да стане; и Той го изпрати и възвести чрез Своя ангел на Своя слуга Иоан, който засвидетелства Божието слово и свидетелството на Иисуса Христа, и всичко, което видя. Блажен е оня, който чете, и ония, които слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него; защото времето е близо. Иоан до седемте църкви, които са в Асия: благодат вам и мир от Онзи, Който е, и Който е бил, и Който иде; и от седемте духове, които са пред Неговия престол; и от Иисуса Христа, Който е верният свидетел, първородният от мъртвите и Владетелят на земните царе. Нему, Който ни възлюби и ни уми от греховете ни в Своята кръв, и ни направи царе и свещеници на Своя Бог и Отец — Нему да бъде слава и господство во веки веков. Амин. Ето, иде с облаците; и ще Го види всяко око, и ония, които Го прободоха; и ще заридаят заради Него всички земни племена. Да, амин. Аз съм Алфа и Омега, началото и краят, казва Господ, Който е, и Който е бил, и Който иде, Вседържителят. Аз, Иоан, който съм и ваш брат, и съучастник в скръбта, и в царството, и в търпението на Иисуса Христа, бях на острова, наречен Патмос, заради Божието слово и заради свидетелството на Иисуса Христа. В Господния ден бях в Духа и чух зад себе си силен глас, като от тръба, който казваше: Аз съм Алфа и Омега, първият и последният; и: каквото виждаш, напиши в книга и го изпрати до седемте църкви, които са в Асия: до Ефес, и до Смирна, и до Пергам, и до Тиатир, и до Сардис, и до Филадельфия, и до Лаодикия. Откровение 1:1–11.